

holde Stik. Af de forelagte Motiver vil man jo nemlig se, at selv om vi ogsaa bekoste Militæret paa St. Croix, saa vil der dog blive en Underbalance af ca. 44,000 \$ eller af 150,000 Kr., som ikke dækkes. Fremdeles vil der paa St. Thomas være et Underflud af ca. 17,000 \$, hvilket vel ikke fuldt ud er 100,000 Kr., men efter den Tilbagegang i Skibsfarten, som den ærede sidste Læser spaaede for St. Thomas — og jeg frygter desværre for, at han i dette Stykke har set rigtig —, saa er der jo ikke alene ingen Udbygning til, at Tilstanden vil blive bedre, men snarere Udbygning til, at den vil blive værre. Følgen af at vedtage den sidste Paragraf vil derfor, saavidt jeg skjønner, kun være den, at vi rimeligvis hvert Aar ville blive nødt til at sige, at vi give Afkald paa dette Tilflud. Jeg tvivler heller ikke om, at det vilde vække stor Utilfredshed paa St. Thomas at skulle bidrage 100,000 Kr. til Statsforordningerne, hvorimod Raboben, som jo efter den ærede Læseres Mening endog allerede iaar er Vestindiens Have, skulde være ganske fri. Dette er jo ikke at stifte Sol og Vind lige. Jeg tvivler ikke om, at selv om Uheld ikke stødte til, saa vil dog den menneskelige Strøbelighed nok bevirke, at vi ville blive nødt til at eftergive 100,000 Kr. hvert Aar, thi allerede som Tilstanden er nu, er det jo klart, at Den ikke er istand til at bidrage denne Sum. Hvorvel de Lovforslaget ledsagende Motiver ere korte, saa ere de dog et Udtryk for Stillingen derovre, og selv om man vedtager Lovforslaget, tror jeg derfor dog, at Stillingen vil være den, at St. Thomas ikke vil blive istand til at dække de 100,000 Kr., og at St. Croix fremdeles vil have en Underbalance af ca. 45,000 Kr.; det vil altsaa i Alt blive ca. 44,000 \$ eller ca. 150,000 Kr., saaledes er Tilstanden, selv om vi vedtage dette Lovforslag, og der er saaledes Grund til at spørge, men hvorledes er da den indre Tilstand? Jeg tror nemlig ikke — det har jeg Ret til at sige —, at noget eneste Medlem af Udvalget har den samme firkerte Formodning om, hvorledes Tilstanden kan blive paa St. Croix, som den ærede sidste Læser udtalte. Det har jeg Ret til at sige, fordi der ligger en Betænkning for, der helt igjennem udtrykker Lov, en Betænkning baade for Flexitallets og Mindretallets Bedkommende, en Betænkning, som forresten det ærede Medlem har medunderskrevet. Der er da altsaa Grund til at spørge: Hvorledes er den indre Tilstand paa St. Croix? Jeg skal ikke gaa tilbage til Liden før 1848. Jeg skal ikke engang nær gaa tilbage til 1848, men blot holde mig til de sidste Aar, og den indre Tilstand er da den, at den ene Million er gaaet derover efter

den anden. Der er saaledes udestaaende, som det hedder, i firkerte Forordninger 1,100,000 Kr. Hvor firkerte de ere, derom har Finansministeren med stor Klogskab udtalt paa et andet Sted, at det skulde han ikke udtale sig nærmere om, men de kaldes i hvert Fald „firkerte Forordninger“. Dernæst have vi tilgode hos Kolonialkassen ca. 600,000 Kr. Hvor firkerte de ere, skal jeg heller ikke udtale mig om, men disse 1,100,000 Kr. + 600,000 Kr. regnes i hvert Fald til de firkerte Forordninger. Dernæst have vi i Sukkerfogeriet staaende 1½ Million, men Sukkerfogeriet arbejder med et Underflud ved sin Drift af ca. 100,000 Kr. aarlig; Rente er der ikke Tale om, at de faae af deres udlagte Penge, saa de 1½ Million ere vel saa som saa. Endelig have vi ca. 1 Million i usikre Forordninger. Det bliver henimod 4 til 5 Millioner. Det er Penge, som ere vandrede over Atlanterhavet i de sidste Aar. Der gaar om ikke daglig, saa aarlig Penge derover paa Grund af, at den ene Plantage gaar fallit efter den anden. Den ærede sidste Læser udtalte gjentagne Gange, at, naar blot der var Pengemand eller Kapital tilstede til Driften, kunde Derne drives med Fordel. Men jeg skal give et lille Billede af, hvorledes den Drift er, som eksisterer derovre. Det er os Alle vel bekendt, at i 1876 blev der kjøbt tvende Plantager, som hedde Sion-Farm og Peters Rest. Disse kostede de bekendte 15 Dollars, og Omkostningerne vare ca. 30,000 Dollars, som Statskassen maatte dække. Sion-Farm skal af Naturen være en udmærket Plantage. Den er tæt beliggende ved Sukkerfogeriet. Staten har drevet den i 4 Aar; der er affat en Driftsinspektør og indsat en ny. Der mangler ikke Kapital, men hvorledes er nu Stillingen for disse 4 Aars Bedkommende? Den er den, at denne Plantage, som for ikke mange Aar tilbage har kostet over 100,000 Kr., altsaa er en udmærket Eiendom, have vi drevet i de sidste 4 Aar med et Underflud af ca. 120,000 Kr.! Det er omtrent 30,000 Kr.s aarligt Underflud, som Staten har maattet betale, og dog hedder det sig, at den drives godt, og at Inspektøren er dygtig! Det tyder just ikke paa, at det, selv om Kapitalen er tilstede, kan gaa derovre. Der er en anden Plantage, det er Montpellier, som Staten overtog i 1878 for sit Tilgodehavende, nemlig 15,000 vestindiske Daler. Siden den Tid have vi kostet over 30,000 Kr. paa den ved Tab i Driften. At man derfor kommer til at spørge sig selv, om der overhovedet er Noget at bringe ud af denne D, vil være let forklarligt. Jeg erindrer godt, at den høitærede Finansminister i for under Forhandlingerne — jeg erindrer ikke Ordene, men Meningen — stillede